

Goigs de Santa Maria de les Neus

Patrona de
Port de la Selva,

la Parroquia del
Bisbat de Girona

Puix al cel sou coronada
Mare de Déu eternal:
Verge de les Neus aimada,
deslliureu-nos de tot mal

Del cim estant de la glòria
ens mireu amb dolç somris
i ens voleu dar la victòria
allà dalt del Paradís.
Us mostreu apiadada
salvadora universal:

Verge de les Neus, etc.
Inspireu al qui us implor
sentiments de pietat
i li mostreu bella aurora
d'esplendenta santedat:
li doneu adelerada
vostre afecte maternal:

Verge de les Neus, etc.
De Roma un patrici noble,
curull d'amor el seu cor,
escampa ardit entre el poble
alenades de fervor
com aroma delicada
de poncella virginal:

Verge de les Neus, etc.
Prega amb ell la seva esposa
i us ofereixen llurs bens
per conèixer en quina cosa
podran ser-vos més plaents;
resposta que'els heu donada
prou que saben el que val:

Verge de les Neus, etc.
En somnis plàcids, suavíssims,
veuen vostra aparició;
dels vostres llavis puríssims
reben bàlsam de dolçor;
divina mel fabricada
al verger celestial:

Verge de les Neus, etc.

Ÿ *Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.*

℞ *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

OREMUS

Concede nos famulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et corpóris sanitate gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et aeterna pérfrui lætítia. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

NOTES HISTORIQUES DE LA

Parròquia de Santa Maria de les Neus

DEL PORT DE LA SELVA.

La vila del Port de la Selva en els seus primers temps va ésser formada per uns petits nuclis de pescadors, veïns de la Selva de Dalt, els quals construïren primer unes barraques prop de mar per aixoplugar-se, i més tard veient que els era més avinent el viure sempre en aquell lloc on tenien la feina i el guany, anaren construïnt cases per tal de viure allí amb tota la família. En l'any 1716 eren ja uns quatre-cents els qui habitualment sojornaven al Port, i sentiren ja el desig de formar ells sols una feligresia. Per això a primers de gener d'aquell any, varen dirigir-se al Sr. Bisbe de Girona Dr. Miquel-Joan de Taverner, demanant-li permís per a edificar una església on poguessin complir els llurs deures religiosos. Concedit aquest permís pel Sr. Bisbe, és començada ja l'església primitiva. El 12 de juny de 1728 el Sr. Bisbe Pere Copóns i de Copóns, estant en Santa Pastoral Visita, atenent a les dificultats d'ordre econòmic amb les quals havien de lluitar els habitants del Port per a edificar la començada església, els concedeix permís per a pescar en les nits i matineses anteriors als dies festius, exceptuant els més solemnes, i que el guany d'aquesta pesca sia destinat a la continuació del temple. Aquest permís fou concedit solament per quatre anys. El dia 11 de juny de 1736, els habitants del Port demanen la mateixa gràcia al Bisbe D. Baltasar de Bastero i Lledó, el qual els la concedeix, però amb la condició que Mossèn Esteve Felip, de la Selva, guardi el producte de la pesca i que aquest sia distribuït en parts iguals: una per a l'església parroquial de Sant Esteve de la Selva, i l'altra per a la continuació de la nova església del Port; i que un cop acabada aquesta, el producte íntegre de la pesca en els menats dies, vagi destinat a la parròquia de la Selva.

A 17 de novembre de 1742, estant en Pastoral Visita el Bisbe Bastero, els habitants del Port li demanen la oportuna autorització per a construir una nova església, per tal com la que fou començada amb el permís del Bisbe Taverner i en la qual es celebrà per primera vegada la Santa Misa en l'any 1741, estava situada en un lloc molt desavinent, massa apartat de la població i fortament batut per la tramuntana: "el camí per on s'ha de passar (deien ells al Bisbe) és molt fangós, i en temps de pluges és gairebé intransitable; per altra banda, essent construïda al peu mateix de la muntanya, baixen les aigües que es filtren per les parets, i com que el paviment del temple és més baix que la part forana, tot queda humit i moltes vegades està ple d'aigua, la qual cosa és una evident molèstia pels qui assisteixen a les funcions del culte". El Sr. Bisbe va fer-se cà-

rrec personalment de les coses exposades pels dits habitants, i concedeix permís per a edificar una nova església en lloc més avinent, però que mentrestant continuïn celebrant-se les funcions del culte en l'església primera. En la mateixa Pastoral Visita, i amb data de 20 de novembre de 1742, ordena el Bisbe que el Rector de la Selva tingui dos Vicaris: un d'ells pel servei espiritual dels habitants de la Vall i de Santa Creu, i l'altre pels veïns del Port i de la muntanya de Sant Baldiri; i com sia que, vivint a la Selva el dit Vicari, moltes vegades no podria complir amb son deure pastoral envers els habitants del Port, disposà el Sr. Bisbe que des del dia primer de desembre d'aquell mateix any 1742, el Rvnd. Pau Puig, Vicari de la Selva, passi a viure al Port.

El 17 d'abril de 1753 els veïns del Port Antón Cervera, Pere Cervera, Jacint Roldàn, Pere Torrent, Tomás Cervera i Bonaventura Ros, es presenten al Sr. Rector de la Selva, Dr. Joan Cabirol, queixant-se que, havent estat traslladat a Llanàs amb el càrrec de Rector el Rvnd. Pau Puig, qui d'ençà del 1742 era Vicari del Port, es trobaven ara al Port sense sacerdot qui curés d'aquella feligresia, i demanaven al mentat Sr. Rector que tingués a bé ordenar que un dels seus Vicaris sojornés al Port, tal com havia disposat el Bisbe Bastero en 1742. No fou atesa aleshores la raonada petició dels del Port, i de moment cuidava de l'assistència espiritual dels habitants del Port un dels Vicaris de la Selva, i aquest estat de coses va durar fins a l'any 1758. Pel mes d'octubre d'aquell any 1758, vingué a viure al Port amb el càrrec de Vicari el Rvnd. Mn. Joan Farraró, i d'allavors ençà no ha estat interrompuda la sèrie de quaranta cinc sacerdots que han exercit el càrrec de Vicari al Port de la Selva.

A primer de gener de 1929, en virtut d'una nova classificació parroquial efectuada en el Bisbat, essent Bisbe de Girona l'Il·lustríssim Dr. Josep Vila i Martínez, l'església de Santa Maria de les Neus de la vila del Port de la Selva, que en la part civil era ja un municipi independent des de l'any 1787, fou declarada església parroquial, essent en la mateixa data nomenat Ecònom de la nova parròquia el Reverend Mn. Lluís Saguer, qui hi exercia el càrrec de Vicari des de l'octubre de 1926.

Aximateix, en virtut de l'esmentada classificació parroquial, la feligresia de La Vall de Santa Creu fou agregada a la parròquia del Port de la Selva.

Actualment (any 1929) a la parròquia del Port de la Selva hi ha uns mil cinc cents habitants, i a La Vall uns dos cents, segons les estadístiques.